

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Moldavien om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att Riksdagen godkänner den med Moldavien i juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik samt lagförslaget om sättande i kraft av den.

Överenskommelsen är av samma art som de överenskommelser som Finland ingått med vissa andra stater utanför Europeiska unionen och dess syfte är att bringa arrangemangen i fråga om landsvägstransporter mellan länderna i överensstämmelse med internationell praxis.

Ett centralt mål för överenskommelsen är införa att ett system med transporttillstånd för buss- och lastbilstransporter mellan länderna. I överenskommelsen ingår dessutom bestämmelser om skyldigheten att underrätta

den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser och påföljderna för dem samt bestämmelser om ömsesidig befrielse från vissa skatter, avgifter och tullar i anslutning till trafikidkandet.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har slutförts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i överenskommelsen vilka hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och befogenheter.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	3
3. Propositionens verkningar	3
3.1. Ekonomiska verkningar	3
3.2. Miljökonsekvenser.....	4
3.3. Verkningar för företag	4
4. Beredningen av propositionen	4
DETALJMOTIVERING	4
1. Överenskommelsens innehåll.....	4
2. Lagförslag	6
3. Ikraftträdande	6
4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	6
LAGFÖRSLAG	9
om godkännande av överenskommelsen med Moldavien om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen	9
BILAGA.....	10

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och befogenheter

Sedan Sovjetunionen upplöstes och Moldavien blev självständigt har det visat sig vara nödvändigt att ingå en överenskommelse om landsvägstrafik mellan Finland och Moldavien. Överenskommelsen stabiliserar de administrativa förfarandena i fråga om internationella landsvägstransporter. De båda ländernas trafikministerier har tills vidare utväxlat transporttillstånd enligt internationell praxis för idkande av godstrafik. Trafiken har tills vidare varit mycket småskalig.

Avsikten med överenskommelsen är att finländska trafikidkares landsvägstransporter med Moldavien skall arrangeras så att de kan ske enligt samma principer som i andra central- och östeuropeiska länder utanför Europeiska unionen. Finland har ingått liknande överenskommelser med bl.a. Bulgarien (FördrS 58–59/1970), Polen (FördrS 17–18/1970), Rumänien (FördrS 54–55/1968), Ungern (FördrS 25–26/1968) och Ukraina (FördrS 42–43/2000).

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hör transporter till ett tjänsteområde där medlemsstaterna fortfarande har befogenheter. Fördelningen av befogenheterna är oklar och därför måste kommissionen vid skapande av gemensam transportpolitik i förhållande till tredje land i regel be rådet med transportministrarna om särskilt tillstånd att föra förhandlingar. När gemenskapen ingått en överenskommelse om trafik med ett tredje land kan medlemsstaterna inte längre ingå en överenskommelse om samma sak. Europeiska unionen har bland annat ingått ett avtal om transporter på väg och järnväg med Schweiz (EGT L 114, 30.4.2002, s. 91–127), ett avtal om genomfartstrafik med Ungern (EGT L 108, 18.4.2001, s. 28–47), Rumänien (EGT L 142, 31.5.2002, s. 75–91) och Bulgarien (EGT L 108, 18.4.2001, s. 6–26) samt en överenskommelse om tillfällig internationell persontransport med buss (Interbus-överenskommelsen, EGT L 321, 26.11.2002, s. 13–43). Enligt artikel 25 i Interbus-

överenskommelsen skall bestämmelserna i överenskommelsen ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalslutande parterna. Moldavien har undertecknat Interbus-överenskommelsen den 28 september 2000, men har än så länge inte tillträtt den. Om Moldavien tillträder Interbus-överenskommelsen ersätter bestämmelserna i den bestämmelserna om tillfällig trafik i artikel 4 i denna överenskommelse.

I egenskap av en central del av Europeiska gemenskapens handelspolitik hör tullärenden till det område där gemenskapen har exklusiva befogenheter och sålunda hör bestämmelserna i artikel 13 i överenskommelsen som gäller tullar och tullbefrielse till området för gemenskapens tullagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte medlemsstaterna från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen ger trafikidkare i båda länderna en ömsesidig frihet att utöva transportnäringen vid landsvägstransporter mellan och genom länderna samt från länderna till tredje land.

Genom överenskommelsen skapas också etablerade förfaringsätt ländernas myndigheter emellan för behandling av hinder som försvårar landsvägstransporter. Dessutom har man kommit överens om att ländernas egna författningar och internationella överenskommelser skall iakttas.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Överenskommelsen har inte några verk-

ningar på statsbudgeten.

3.2. Miljökonsekvenser

Landsvägstrafiken mellan Finland och Moldavien har varit av ringa omfattning. Överenskommelsen förväntas inte avsevärt öka landsvägstrafiken mellan de två länderna och sålunda har överenskommelsen inga miljökonsekvenser.

3.3. Verknningar för företag

Landsvägstrafiken mellan Finland och Moldavien väntas vara av ringa omfattning även i fortsättningen och därigenom har överenskommelsen inga betydande verkningar för företag. Med överenskommelsen

befästs förfaringsätt i enlighet med nuvarande praxis.

4. Beredningen av propositionen

Förhandlingarna om överenskommelsen gällande landsvägstrafik mellan Finland och Moldavien fördes per korrespondens i början av 1997. Överenskommelsen undertecknades i Helsingfors den 24 juni 1997.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes av utrikesministeriet, finansministeriet och justitieministeriet. De givna utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Artikel 1. I artikeln fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Enligt överenskommelsen har trafikidkare i båda länderna rätt att idka landsvägstrafik mellan eller genom länderna.

Artikel 2. Som definitioner i överenskommelsen används enligt artikeln de definitioner som används i överenskommelser som de båda fördragsslutande parterna har undertecknat och de definitioner som används av kommittén för interna transporter vid Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE).

Artikel 3. Enligt artikeln är regelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parternas territorier eller genom deras territorier till tredje land tillståndspliktig. Regelbunden persontrafik är närmast sådan linjetrafik som avses i 2 § lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), nedan persontrafiklagen.

I artikeln finns också en förteckning över de uppgifter som skall skickas till den andra fördragsslutande partens behöriga myndighe-

ter för beviljande av tillstånd.

Artikel 4. Enligt artikeln behövs tillstånd inte för tillfällig persontrafik, dvs. närmast för sådan beställningstrafik som avses i 2 § persontrafiklagen då resan sker med "stängda dörrar" eller fordonet transporterar passagerarna från registreringsstaten och återvänder tomt eller då utresan sker med tomt fordon och fordonet hämtar passagerarna till registreringsstaten. Föraren skall ha med sig en passagerarförteckning.

Om Moldavien tillträder den ovan nämnda Interbus-överenskommelsen, ersätter den bestämmelserna om tillfällig trafik i denna artikel.

Om förbud mot intern trafik och om specialtillstånd för trafik till tredje land överenskommer i artikel 10.

Artikel 5. Enligt artikeln behövs i regel tillstånd för bilaterala transporter och transitotransporter av varor. Om antalet tillstånd kommer de behöriga myndigheterna, enligt artikel 17 staternas trafikministerier, årligen överens.

Om undantag från tillståndsförfarandet överenskommer i artikel 6.

Artikel 6. De i artikeln uppräknade undantagstransporterna inom godstrafik vilka följer internationell praxis befrias från tillstånd.

De behöriga myndigheterna, dvs. enligt artikel 17 trafikministerierna (i Finland numera kommunikationsministeriet) kan besluta om ytterligare undantag. Enligt 5 § lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/1991), nedan godstrafiklagen, kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar detta bemyndigande för kommunikationsministeriet.

Artikel 7. Enligt artikeln skall specialtransporttillstånd för överskridande av de mått och vikter som förutsätts i den andra fördragsslutande partens författningar skaffas hos den behöriga myndigheten, i Finland hos Vägförvaltningen. Om tillstånd för specialtransport föreskrivs i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992).

Artikel 8. Vid transport av farliga ämnen iakttas enligt artikeln överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979), men inom Moldaviens territorium krävs specialtillstånd.

Artikel 9. I artikeln sägs att i fråga om landsvägstransporter som sker inom den andra fördragsslutande partens territorium skall denna parts lagar och föreskrifter iaktas.

Artikel 10. Person- och godstrafik inom en stat med ett fordon som har registrerats i det andra fördragsslutande partens land (cabotagetrafik) är enligt artikeln förbjuden utan tillstånd från det lands behöriga myndigheter där transporten utförs. Tillståndsplikten gäller också trafik mellan den andra fördragsslutande parten och ett tredje land.

Artikel 11. Enligt artikeln är transporter som avses i överenskommelsen på basis av reciprocitet befriade från skatter och avgifter som uppbärs för tillstånd och användning av vägar.

Artikel 12. I artikeln konstateras att gränskontroller, tullvisitationer och hälsovårdsundersökningar genomförs enligt de internationella överenskommelser som de båda fördragsslutande parterna har tillträtt. På frågor

som inte omfattas av dessa överenskommelser tillämpas de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning.

Artikel 13. I artikeln överenskomms om vissa ömsesidiga befrielser från vissa tullar och tillståndsavgifter. Föreskrifterna om tullar och tullbefrielse är underställda Europeiska gemenskapens tulllagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte medlemsstaterna från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

Artikel 14. Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna i båda länderna, i Finland kommunikationsministeriet, skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser mot överenskommelsen vilka begås av dess trafikidkare och om påföljderna för förseelserna.

Artikel 15. För administrering av överenskommelsen tillsätter de behöriga myndigheterna en blandad kommitté som sammanträder vid behov.

Artikel 16. I artikeln sägs att denna överenskommelse om landsvägstrafik inte påverkar de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 17. Enligt artikeln är båda ländernas trafikministerier (i Finland numera kommunikationsministeriet) behöriga myndigheter.

Artikel 18. I artikeln fastställs när denna överenskommelse träder i kraft. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts.

Artikel 19. Överenskommelsen gäller ett år från den dagen då den träder i kraft och fortsätter därefter automatiskt att gälla ett år i sänder om inte den ena fördragsslutande parten skriftligen säger upp den tre månader före årets slut.

Överenskommelsen undertecknats på firskan, moldaviska och engelska. Om avvikande

tolkningar förekommer skall den engelska texten ges företräde.

2. Lagförslag

Lag om godkännande av överenskommelsen med Moldavien om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken båda fördragsslutande partens behöriga myndigheter till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som en enskild trafikidkare begått och om de påföljder som trafikidkaren påförts. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) inte är möjligt att lämna ut uppgifter till en annan stats myndigheter, om inte något annat bestäms särskilt i lag.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

3. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts. Avsikten är att det lagförslag om ikraftsättande som ingår i propositionen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bland annat sådana

fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, ifall det om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som saken gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I vissa artiklar i överenskommelsen behandlas tillståndssystem, tillståndskrav och tillåtna trafikformer med avseende på internationell landsvägstrafik. Lagstiftningsordningen av dessa artiklar skall fastställas med beaktande av 18 § 1 mom. grundlagen enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep Praxis (GrUU 35/1998 rd, 4 och 23/2000 rd) ansett näringsfriheten i enlighet med 18 § 1 mom. grundlagen vara huvudregeln, men haft den uppfattningen att näringsverksamhet i undantagsfall kan förenas med tillståndspflicht. Utskottet har ansett det vara viktigt att bestämmelserna som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndets varaktighet skall göra det möjligt att förutse myndigheternas verksamhet. Om tillståndspflicht för näringsverksamhet skall alltid föreskrivas i lag.

I artikel 1 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Bestämmelserna i artikeln påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och hör också själva till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 2 i överenskommelsen tillämpas på överenskommelsen de definitioner

som används i internationella överenskommelser som är bindande för de båda fördragsslutande parterna samt de definitioner som används av kommittén för interna transporter vid FN:s ekonomiska kommission för Europa. Dyliga bestämmelser som definierar begreppen och som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen hör också själva till området för lagstiftningen (till exempel GrUU 6/2001).

Artikel 3 i överenskommelsen gäller tillstånd som behövs för regelbunden persontrafik och som de båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter beviljar för deras eget territorium. Enligt 18 § 1 mom. Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Bestämmelserna i artikeln gäller utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 4 i överenskommelsen behövs tillstånd inte för tillfällig persontrafik då resan sker med "stängda dörrar" eller fordonet transporterar passagerarna från registreringsstaten och återvänder tomt eller då utresan sker med tomt fordon och fordonet hämtar passagerarna till registreringsstaten. Föraren skall ha med sig en passagerarförteckning. Bestämmelserna i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter. Om tillfällig persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 5 i överenskommelsen är godstrafik mellan de fördragsslutande parternas territorier eller genom deras territorier till tredje land i regel tillståndspliktig. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer årligen överens om antalet tillstånd. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 6 stycke 1 i överenskommelsen finns en förteckning över trafikgrupper som befriats från den i artikel 5 föreskrivna tillståndsplikten. Bestämmelserna i stycke 1 i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter. Enligt stycke 2 i artikeln kan de behöriga myndigheterna hos de fördragsslutande parterna, i Finland kommunikationsministeriet, avtala om ytterligare undantag. Enligt 5 § godstrafiklagen kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar det bemyndigande som kommunikationsministeriet beviljats. I fråga om bestämmelsen i stycke 2 i artikeln finns i Finland bestämmelser på lagnivå. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 10 i överenskommelsen är det förbjudet att bedriva cabotagetrafik och trafik mellan den ena fördragsslutande parten och ett tredje land utan tillstånd som beviljats av den andra fördragsslutande behöriga myndighet. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen och om godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 11 i överenskommelsen är transporter i enlighet med denna överenskommelse på basis av reciprocitet befriade från skatter och avgifter som uppbärs för tillstånd och användning av vägar. Befrielsen följer internationell praxis. Med stöd av 81 § 1 mom. grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättskydd. Enligt 81 § 2 mom. grundlagen utfärdas bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet genom lag. I artikeln ingår bestämmelser om statsskatt och befrielse från avgifter och därför hör bestämmelserna till området för lagstiftningen.

I artikel 13 i överenskommelsen fastställs

ömsesidiga befrielser från vissa tullar och tillståndsavgifter. Med stöd av ovan nämnda 81 § grundlagen hör bestämmelserna i artikeln till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 14 i överenskommelsen är båda ländernas behöriga myndigheter skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begåtts av den andras trafikidkare och om påföljderna för förseelserna. Med tanke på utbyte av uppgifter om trafikidkare är integritetsskyddet i enlighet med 10 § grundlagen av betydelse. Enligt 10 § 1 mom. grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 16 i överenskommelsen påverkar överenskommelsen inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt. Eftersom bestämmelsen i artikeln indirekt

påverkar tillämpningen av materiella bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen hör den också själv till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen innehåller inte bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2 mom. grundlagen. Därför kan överenskommelsen godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av den godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Moldaviens regering i Helsingfors den 24 juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om godkännande av överenskommelsen med Moldavien om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Moldaviens regering i Helsingfors den 24 juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den ena fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som trafikidkare begått samt om de påföljder som trafikidkaren påförts för förseelserna.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 30 januari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

ÖVERENSKOMMELSE

OM INTERNATIONELL LANDSVÄGSTRAFIK MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN MOLDAVIENS REGERING

Republiken Finlands regering och Republiken Moldaviens regering, nedan de fördragsslutande parterna, har med beaktande av den positiva utvecklingen av staternas bilaterala relationer och i syfte att utveckla landsvägstrafiken mellan de båda länderna samt transitotrafiken genom deras territorier till tredje länder, kommit överens om följande:

Artikel 1

Enligt denna överenskommelse berättigas trafikidkare från de fördragsslutande parterna att idka internationell landsvägstrafik mellan de båda länderna eller genom deras territorier.

Artikel 2

På denna överenskommelse tillämpas de definitioner som används i överenskommelser som båda de fördragsslutande parterna har undertecknat och de definitioner som används av kommittén för interna transporter vid FN:s ekonomiska kommission för Europa.

Artikel 3

För regelbunden eller oregelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parterna eller genom deras territorier krävs, med undantag av trafik som avses i artikel 4 i denna överenskommelse, tillstånd av de behöriga myndigheterna i båda länderna.

Ansökan om tillstånd skall innehålla följande uppgifter: trafikidkarens namn, körrutt, tidtabell och trafikperiod.

Artikel 4

För tillfällig busstrafik krävs inget tillstånd. Sådan trafik avses då samma fordon transporterar samma passagerargrupp på en sträcka som börjar och slutar inom den fördragsslutande parts territorium där fordonet har registrerats ("resor med stängda dörrar"), eller

- på en sträcka som börjar inom den fördragsslutande parts territorium där fordonet har registrerats och slutar inom den andra fördragsslutande partens territorium, om fordonet i fråga återvänder tomt till det land där det har registrerats, eller
- när ett fordon som tillhör en trafikidkare från den fördragsslutande part som har registrerat fordonet anländer tomt till den andra fördragsslutande partens territorium för att hämta passagerare.

Vid transporter som avses i denna artikel skall fordonets förare ha med sig en passagerarförteckning.

Artikel 5

Godstransport mellan de båda länderna eller genom deras territorier till tredje land är, med undantag av transporter som avses i artikel 6 i denna överenskommelse, tillståndspliktig.

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer årligen på basis av reciprocitet överens om antalet tillstånd.

Artikel 6

Tillstånd krävs dock inte för

- transport av hushållsflyttgods
- begravningstransporter
- transport av mäss- och utställningsföremål och tillhörande utrustning
- transport av tävlingsdjur, motorfordon och annat gods till idrottsevenemang
- transport av scendekorationer och tillhörande utrustning samt instrument och transport av apparatur och utrustning som behövs för producerandet av radio- och televisionsprogram eller filmer
- transport av fordon som är i olag
- transport av medicinsk utrustning och material som behövs för första hjälpen i samband med naturkatastrofer
- postbefordran.

Också i fråga om andra transporter kan undantag från tillståndskravet beviljas om de båda ländernas behöriga myndigheter kommer överens om detta.

Artikel 7

Om de mått eller vikter som används vid transport avviker från de gränsvärden som den andra fördragsslutande parten tillåter, krävs specialtillstånd av den fördragsslutande partens behöriga myndigheter.

Artikel 8

Vid transport av farliga ämnen inom Finlands territorium iaktas bestämmelserna i den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR).

Vid transport av farliga ämnen inom Moldaviens territorium krävs specialtillstånd.

Artikel 9

I fråga om transporter skall de lagar och föreskrifter som gäller inom den fördragsslutande parts territorium där transporter äger rum iaktas.

Artikel 10

Den ena fördragsslutande partens trafikidkare får inte idka person- eller godstrafik inom den andra fördragsslutande partens territorium eller mellan den andra fördragsslutande partens och tredje lands territorier, om inte den andra fördragsslutande partens behöriga myndighet har gett sitt samtycke till detta.

Artikel 11

Person- och godstrafik som med stöd av denna överenskommelse idkas inom den andra fördragsslutande partens territorium och motorfordon som utför transporter i enlighet med denna överenskommelse befrias på basis av reciprocitet från skatter och avgifter som uppbärs för tillstånd och användning av vägar.

Artikel 12

Gränskontroller, tullvisitationer och hälsovårdsundersökningar genomförs enligt de internationella överenskommelser som de båda fördragsslutande parterna har tillträtt, och på frågor som inte omfattas av dessa överenskommelser tillämpas respektive lands nationella lagstiftning.

Artikel 13

1. Vid transporter enligt denna överenskommelse uppbärs inga tullavgifter och krävs inga tillstånd då till den andra fördragsslutande statens territorium införs
 - bränsle i bränsletankar som funktionellt och konstruktivt hör till bränslesystemet i fordonets motor
 - smörjmedel
 - reservdelar.
2. Oanvända reservdelar skall reexporteras och utbytta delar returneras, förstöras eller överlåtas i enlighet med de gällande bestämmelserna inom respektive fördragsslutande parts territorium.

Artikel 14

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter skall underrätta varandra om förseelser som strider mot denna överenskommelse samt om de påföljder som påförs den andra fördragsslutande partens trafikidkare i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Artikel 15

För att underlätta verkställandet av denna överenskommelse tillsätter de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter en blandad kommitté som på begäran av någondera fördragsslutande partens behöriga myndigheter turvis sammanträder i de båda staterna.

Artikel 16

Denna överenskommelse påverkar inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 17

Den behöriga myndighet som har bemyndigats att verkställa bestämmelserna i denna överenskommelse är i Finland trafikministeriet och i Republiken Moldavien trafikministeriet.

Artikel 18

Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar från den dag då även den andra fördragsslutande partens diplomatiska källor skriftligen meddelar att de interna förfaranden som krävs för att överenskommelsen skall träda i kraft har fullföljts.

Artikel 19

Denna överenskommelse har ingåtts för ett år och förnyas automatiskt för ett år i sänder, om inte någondera fördragsslutande parten minst tre månader före periodens slut meddelar den andra fördragsslutande parten att den ämnar säga upp överenskommelsen.

Upprättad i Helsingfors den 24 juni 1997 i två exemplar på finska, moldaviska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet.

Om avvikande tolkningar av bestämmelserna i denna överenskommelse förekommer skall den engelska texten ges företräde.

För Republiken
Finlands regering

För Republiken
Moldaviens regering